

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 375

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 iunie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 345 din 10 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și art. 7 alin. (7) din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	2-4			
★				
Opinie separată	4-5			
Decizia nr. 391 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	6-7			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
558. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia	7-8			
559. — Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 975/2011 privind aprobarea ajutoarelor				
			de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2011—2012 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
		8.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei pentru aprobarea ghidurilor cu recomandări privind achiziționarea de calculatoare, echipamente de copiere/imprimare și echipamente și servicii pentru iluminatul public, prin licitație publică, pe bază de criterii de eficiență energetică	10-14
ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA				
		4.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a filialelor Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România	14-15
		5.	— Hotărâre pentru aprobarea înființării unor filiale ale Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 345**

din 10 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și art. 7 alin. (7) din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și art. 7 alin. (7) din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa din București în dosarele nr. 13.954/299/2007 și nr. 26.100/299/2009 ale Judecătoriai Sectorului 1 București și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 219D/2011 și nr. 1.388D/2011.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 27 martie 2012 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amânarea pronunțării la data de 10 aprilie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 decembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 13.954/299/2007, și Sentința civilă nr. 8.942/2011 din 11 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 26.100/299/2009, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și art. 7 alin. (7) din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului**, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa din București în cauze având ca obiect anulare act.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale în ceea ce privește trecerea terenurilor proprietate publică către comisiile de fond funciar, deoarece reglementează modalitatea de transmitere a acestor terenuri, fără a face distincție între terenurile aflate în proprietate privată

și cele aflate în proprietate publică a statului, de la Agenția Domeniilor Statului către comisiile județene sau locale de fond funciar. În acest context, apreciază că prin reglementarea criticată au fost create premisele trecerii acestor terenuri către comisiile locale sau județene de fond funciar în vederea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea unor persoane fizice, prin hotărâri ale Comisiei județene de fond funciar a municipiului București. Arată că, în disprețul legii, Comisia de fond funciar a municipiului București, organism al administrației publice locale, fără personalitate juridică, a dispus prin hotărâre proprie de terenurile publice și private aflate în administrarea/proprietatea Agenției Domeniilor Statului și a decis predarea lor de la Agenția Domeniilor Statului către Comisia de fond funciar din cadrul sectorului 1 București.

În final, precizează că, din coroborarea dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (2) și (4) referitoare la proprietatea publică cu prevederile art. 10 și art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, rezultă, fără tăgadă, că trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului se face prin hotărâre a Guvernului, sub sancțiunea nulității absolute a oricărui act juridic încheiat cu încălcarea acestor proceduri.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că cererea de sesizare a Curții Constituționale nu vizează o omisiune de reglementare, ci constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate, autorul acesteia urmărind ca prevederile legale criticate să fie declarate neconstituționale, în măsura în care privesc terenurile din domeniul public al statului. Totodată, arată că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, cu atât mai mult cu cât a dat naștere unei practici judiciare neunitare, ce a condus la pronunțarea Deciziei nr. 23/2011 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, cu ocazia examinării unui recurs în interesul legii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, arată că aspectele ce țin de interpretarea legii, semnalate de autorul excepției, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 3 alin. (3) și art. 7 alin. (7) din Legea nr. 268/2001 sunt constituționale. În acest sens, arată că, într-adevăr, trecerea unui bun proprietate

publică se realizează, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel. Or, în cazul de față, Legea nr. 268/2001 instituie o derogare de la regimul general privind trecerea terenurilor din domeniul public în domeniul privat, care nu este interzisă de Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului prezent, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 alin. (3) și art. 7 alin. (7) din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 549/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 17 octombrie 2002.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 3 alin. (3): „*Terenurile care urmează să fie retrocedate în conformitate cu prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, se transmit, la cererea comisiilor județene, comisiilor locale.*”;

— Art. 7 alin. (7): „*„Agenția Domeniilor Statului, împreună cu Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, va inventaria terenurile care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate, potrivit Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, și le va preda pe bază de protocol comisiilor locale, în vederea eliberării titlurilor de proprietate și punerii în posesie a celor îndreptățiți.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 136 alin. (2) și (4) referitoare la proprietatea publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aspectele invocate de autorul excepției vizează probleme de interpretare și aplicare a reglementării legale criticate, în litigiul dedus judecătii.

Astfel, din motivarea autorului excepției, Curtea reține că prevederile de lege criticate, care reglementează modalitatea de transmitere a terenurilor de la Agenția Domeniilor Statului către comisiile județene sau locale de fond funciar, sunt

considerate a fi neconstituționale, întrucât nu fac distincție între terenurile aflate în proprietatea privată și cele aflate în proprietatea publică a statului, precum și datorită faptului că prin hotărârea emisă de Comisia județeană de fond funciar a municipiului București s-a procedat la predarea unor terenuri cu destinație agricolă, aparținând proprietății publice și private a statului, aflate în administrarea Agenției Domeniilor Statului, de la această instituție de interes public către Comisia de fond funciar din cadrul sectorului 1 București.

Ca atare, Curtea observă că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textele de lege criticate ca atare, ci aplicarea acestora, aspect care excedează competenței instanței de contencios constituțional, fiind atributul instanțelor de judecată să aprecieze și să decidă, în funcție de datele specifice ale fiecărei spețe.

Cu privire la modalitatea de trecere a terenurilor din domeniul public al statului în cel privat, precum și la aplicarea neunitară a legislației în materie de către instanțele de judecată, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit, prin Decizia nr. 23 din 17 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 8 noiembrie 2011, că o condiție esențială de validitate a actului administrativ prin care se dispune cu privire la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor din perimetrul stațiunii de cercetare constă în legalitatea procedurii de trecere a terenului din domeniul public al statului în cel privat, operațiune prin care aceste bunuri intră în circuitul civil, putând servi la restituirea dreptului de proprietate. Ca atare, instanța supremă a reținut că se impune îndeplinirea cerințelor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, care stipulează că trecerea din domeniul public în domeniul privat se face prin hotărâre a Guvernului, dacă prin Constituție sau prin lege nu se prevede altfel.

De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că nu se poate recunoaște comisiei județene competența de a dispune trecerea din domeniul public în domeniul privat a terenurilor aflate în perimetrul stațiunilor de cercetare, comisia neputându-se substitui puterii executive în ceea ce privește competența exercitării atribuțiilor stabilite de Legea nr. 213/1998. Constatarea trecerii terenurilor din domeniul public în domeniul privat prin hotărâre a comisiei județene reprezintă o operațiune ulterioară, de confirmare și atestare a dezafectării din domeniul public, în conformitate cu art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, prin hotărâre a Guvernului, întrucât un bun aflat în domeniul public de interes național nu poate fi lăsat la dispoziția unei instituții de interes județean.

Comisia județeană poate doar să constate trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat, după parcurgerea procedurii expres prevăzute de lege, hotărârile sale neintrând în sfera noțiunii de lege.

În acest context, Curtea constată că revine instanței de judecată competente sarcina de a verifica dacă au fost respectate procedurile de dezafectare a terenurilor aflate în perimetrul stațiunilor, instituțiilor și centrelor de cercetare ori al unităților de învățământ de profil agricol sau silvic, precum și modalitatea de trecere a acestora din domeniul public al statului în cel privat, și nu instanței de contencios constituțional, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (3) și art. 7 alin. (7) din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa din București în dosarele nr. 13.954/299/2007 și nr. 26.100/299/2009 ale Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

★

OPINIE SEPARATĂ

Socotim că excepțiile de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 219D/2011 și 1.388D/2011 trebuiau admise pentru următoarele considerente:

Textele de lege criticate din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului prevăd în art. 3 alin. (3) că: „terenurile care urmează să fie retrocedate în conformitate cu prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, se transmit, la cererea comisiilor județene, comisiilor locale”, iar în art. 7 alin. (7) că: „Agenția Domeniilor Statului, împreună cu Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, va inventaria terenurile care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate, potrivit Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, și le va preda pe bază de protocol comisiilor locale, în vederea eliberării titlurilor de proprietate și punerii în posesie a celor îndreptățiți.”

Dintru început, dorim să arătăm că, fără a fi probleme de constituționalitate, prevederile invocate nu răspund exigențelor unor reglementări legale, unii termeni nefiind folosiți în înțelesul lor juridic.

Astfel, transmiterea dreptului de proprietate asupra acestor terenuri nu se poate face către comisiile locale sau județene, ele având doar rolul de a hotărî cu privire la respectarea condițiilor de către cei îndreptățiți a li se reconstitui sau constitui dreptul de proprietate, concretizate la nivel județean, prin emiterea titlurilor de proprietate.

De asemenea, obligația de predare, așa cum este reglementată în texte, nu este o obligație „de a da”, în sensul transmiterii dreptului de proprietate, ci o obligație „de a face”, ce presupune încheierea unui protocol între Agenția Domeniilor Statului și comisiile de fond funciar, cu privire la punerea în posesie a celor îndreptățiți.

Trecând la probleme de neconstituționalitate, autorul excepției, Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa, invocă încălcarea art. 136 alin. (2) și (4) din Constituție referitoare la proprietatea publică, dispoziții reflectate în prevederile art. 10 și art. 11 din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia (actualmente Legea privind bunurile proprietate publică).

Precizăm că art. 10 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 a fost abrogat prin Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, dar alin. (2) și (3) au rămas în vigoare și prevăd că „trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliul General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel”, iar „hotărârea de trecere a bunurilor în domeniul privat poate fi atacată în condițiile art. 8 alin. (2)”.

În opinia autorului, neconstituționalitatea prevederilor legale criticate decurge din modalitatea de transmitere a dreptului de proprietate asupra terenurilor de la Agenția Domeniilor Statului către comisiile județene sau locale de dreptul funciar, fără a face distincție între terenurile aflate în proprietatea privată și cele aflate în proprietatea publică a statului. Acest aspect a făcut posibilă trecerea unor terenuri proprietate publică către Comisia de fond funciar a sectorului 1 București, care a reconstituit dreptul de proprietate, pe alte amplasamente decât cele inițiale, și a emis titluri de proprietate unor persoane fizice, deși bunurile proprietate publică, potrivit art. 136 alin. (4) din Constituție, sunt inalienabile.

Analizând excepția, se constată că, **potrivit art. 8 din Legea nr. 268/2001, terenurile agricole aparținând proprietății publice a statului sunt concesionate institutelor sau stațiilor de cercetare și producție agricolă, universităților și unităților de învățământ agricol și silvice, companiilor sau societăților naționale, în scopul realizării obiectivelor cercetării.**

De asemenea, în anexa la Legea nr. 213/1998, ce cuprinde lista cu bunurile ce alcătuiesc **domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale**, la pct. 5, se precizează că fac parte din acesta, printre altele, și **terenurile institutelor și**

stațiunilor de cercetări științifice și ale unităților de învățământ agricol și silvic, destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor din categoriile biologice superioare și de animale de rasă.

Prin legile fondului funciar, în special prin art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1/2000, se reglementează posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente, cu condiția însă ca **acestea să fie libere**, și prin art. 9 alin. (1) s-a instituit posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate pe terenurile aflate în administrarea institutelor, centrelor și stațiunilor de cercetare, precizându-se că: *„Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele, centrele și stațiunile de cercetare, destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă, rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire. Terenurile din perimetrele stațiunilor, institutelor și centrelor de cercetare care fac obiectul retrocedării se vor delimita în sole compacte, începând de la marginea perimetrului, conform Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Șișești».”*

Deși Legea nr. 1/2000 a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001, aprobată ulterior prin Legea nr. 400/2002, s-a păstrat prevederea că terenurile proprietate de stat administrate de institutele și stațiunile de cercetare destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și cele pentru creșterea de animale de rasă, precum și cele administrate de unitățile de învățământ cu profil agricol sau silvic **aparțin tot proprietății publice a statului**.

Prin art. I pct. 14 și 15 din titlul VI al Legii nr. 247/2005 au fost modificate și completate prevederile art. 9 din Legea nr. 1/2000, în sensul că legiuitorul a instituit posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate în favoarea foștilor proprietari pe vechiul amplasament și în ceea ce privește terenurile din perimetrele stațiunilor, institutelor și centrelor de cercetare, specificând că în proprietatea statului și în administrarea acestor institute urmau să rămână **numai terenurile destinate cercetării și producerii de semințe, de material săditor din categoriile biologice superioare și de animale de rasă, ipoteză în care se află Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa**.

De asemenea, prin Legea nr. 1/2000, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 247/2005, s-a prevăzut ca persoanelor cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor deținute de institutele și stațiunile de cercetare, în condițiile legii, să li se atribuie terenuri în natură, **din proprietatea privată a statului, iar în situația în care acestea sunt insuficiente să poată fi suplimentate cu suprafețe ce se vor scoate din proprietatea publică a statului**.

Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998: *„Trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărâre a Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel.”*

Ca atare, schimbarea regimului juridic al bunurilor din proprietatea publică a statului în cel al proprietății private a acestuia se face, potrivit legii, prin hotărâre a Guvernului.

În acest sens este și Decizia nr. 23 din 17 octombrie 2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție cu ocazia examinării unui recurs în interesul legii, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 8 noiembrie 2011, prin care s-a statuat că *„se impune îndeplinirea cerințelor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, care stipulează că trecerea din domeniul public în domeniul privat se face prin hotărâre a Guvernului, dacă prin Constituție sau prin lege nu se prevede altfel”*.

Niciuna dintre legile fondului funciar nu prevede o situație derogatorie, în sensul ca trecerea imobilelor din proprietatea publică în cea privată să se realizeze altfel decât potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998, cu atât mai mult printr-un protocol încheiat între Agenția Domeniilor Statului și comisiile de fond funciar. Comisiile județene pot doar să constate trecerea terenurilor din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia, după parcurgerea procedurii expres prevăzute de lege.

S-ar putea obiecta faptul că art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 prevede că *„în situația în care suprafețele proprietate privată a statului sunt insuficiente, acestea pot fi suplimentate cu suprafețe ce se vor scoate din domeniul public al statului, în condițiile legii, la propunerea prefectului sau se vor acorda despăgubiri”*.

Din interpretarea sistematică a prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 și a celor ale art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 rezultă că referirea din art. 10 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 la noțiunea *„în condițiile legii”* trebuie raportată la dispozițiile-cadru ale Legii nr. 213/1998 și, prin urmare, la obligativitatea parcurgerii procedurii de trecere a terenurilor din proprietatea publică în proprietatea privată a statului prin hotărâre a Guvernului.

Faptul că legiuitorul, prin modificarea prevederilor Legii nr. 247/2005, nu a înțeles să deroge de la procedura stabilită prin Legea nr. 213/1998 rezultă și din intervenția ulterioară a acestuia, astfel că prin art. 55 alin. (5) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare se stipulează că: **„Este interzisă trecerea terenurilor aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, indispensabile cercetării, din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, prin hotărâre a comisiei locale, a comisiei județene, respectiv a Comisiei de fond funciar a municipiului București.”**

Așa fiind, apreciem că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 136 alin. (4) din Constituție, având în vedere că, în speță, modalitatea de trecere a terenurilor proprietate publică, aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare și Dezvoltare pentru Pomicultură Băneasa, s-a realizat pe baza unui protocol încheiat între Agenția Domeniilor Statului și Comisia locală de aplicare a fondului funciar a sectorului 1 București, acestea păstrându-și în continuare regimul juridic de proprietate publică.

Judecător,

prof. univ. dr. **Aspazia Cojocaru**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 391

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru

Petre Lăzăroiu	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București în Dosarul nr. 23.515/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.417D/2011.

La apelul nominal se prezintă personal Mihai Claudiu Ionașcu, constatându-se lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții Mihai Claudiu Ionașcu, care prezintă situația de fapt și solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât textele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 23.515/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unei hotărâri de anulare a unei fișe de evaluare profesională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele criticate încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, prin condiționarea accesului la justiție de plata taxei judiciare de timbru, în cazul instituțiilor publice care formulează cereri și acțiuni sau care exercită căi de atac ce nu au ca obiect venituri publice.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că textele criticate sunt constituționale. Se arată, în susținerea acestei opinii, că accesul liber la justiție, asigurat potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 21, nu este obligatoriu a fi și gratuit și că excepțiile prevăzute la art. 17 din Legea nr. 146/1997 sunt de strictă interpretare, fiind instituite de legiuitor în considerarea regimului juridic specific de organizare și funcționare a instituțiilor în cauză.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată astfel că nici prevederile art. 21 din Constituție și nici cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează gratuitatea serviciilor publice oferite de justiție, că exceptarea de la plata taxei de timbru a instituțiilor prevăzute de textul criticat a fost făcută de legiuitor având în vedere că funcționarea acestora este finanțată exclusiv de la bugetul de stat și că eventuala plată de către ele a unor astfel de taxe ar fi una pur formală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, așa cum acestea au fost modificate prin dispozițiile art. I pct. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 30/1999 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și a Ordonanței Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notarială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 29 ianuarie 1999.

Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Sunt scutite de taxa judiciară de timbru cererile și acțiunile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice*”.

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitor la liberul acces la justiție și la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că scutirea unor autorități publice de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc are o justificare obiectivă și rațională în faptul că autoritățile respective — beneficiare de alocații bugetare —, fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective făcându-se venit tot la bugetul de stat, ar fi absurd să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.248 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 21 decembrie 2011, Decizia nr. 558 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 8 iunie 2011, și Decizia nr. 1.511 din 18 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 20 ianuarie 2011).

Referitor la critica de neconstituționalitate bazată pe susținerea că se încalcă dreptul de acces liber la justiție, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, întrucât nici dispozițiile constituționale ale art. 21 și nici cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu exclud stabilirea unor condiții în legătură cu introducerea acțiunilor în justiție, între care și aceea a plății unor taxe, așa cum niciuna dintre aceste prevederi nu stabilește gratuitatea serviciului public al justiției. Totodată, Curtea a mai statuat că

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București în Dosarul nr. 23.515/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 4 august 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Aplicarea procedurilor legale prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru reorganizarea

Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale se realizează în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Încadrarea personalului în numărul de posturi aprobat și pe noile funcții din cadrul aparatului central al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și instituțiilor publice subordonate acestuia, precum și stabilirea drepturilor salariale aferente se realizează cu respectarea termenelor și a procedurii stabilite de prevederile legale aplicabile fiecărei categorii de funcții.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

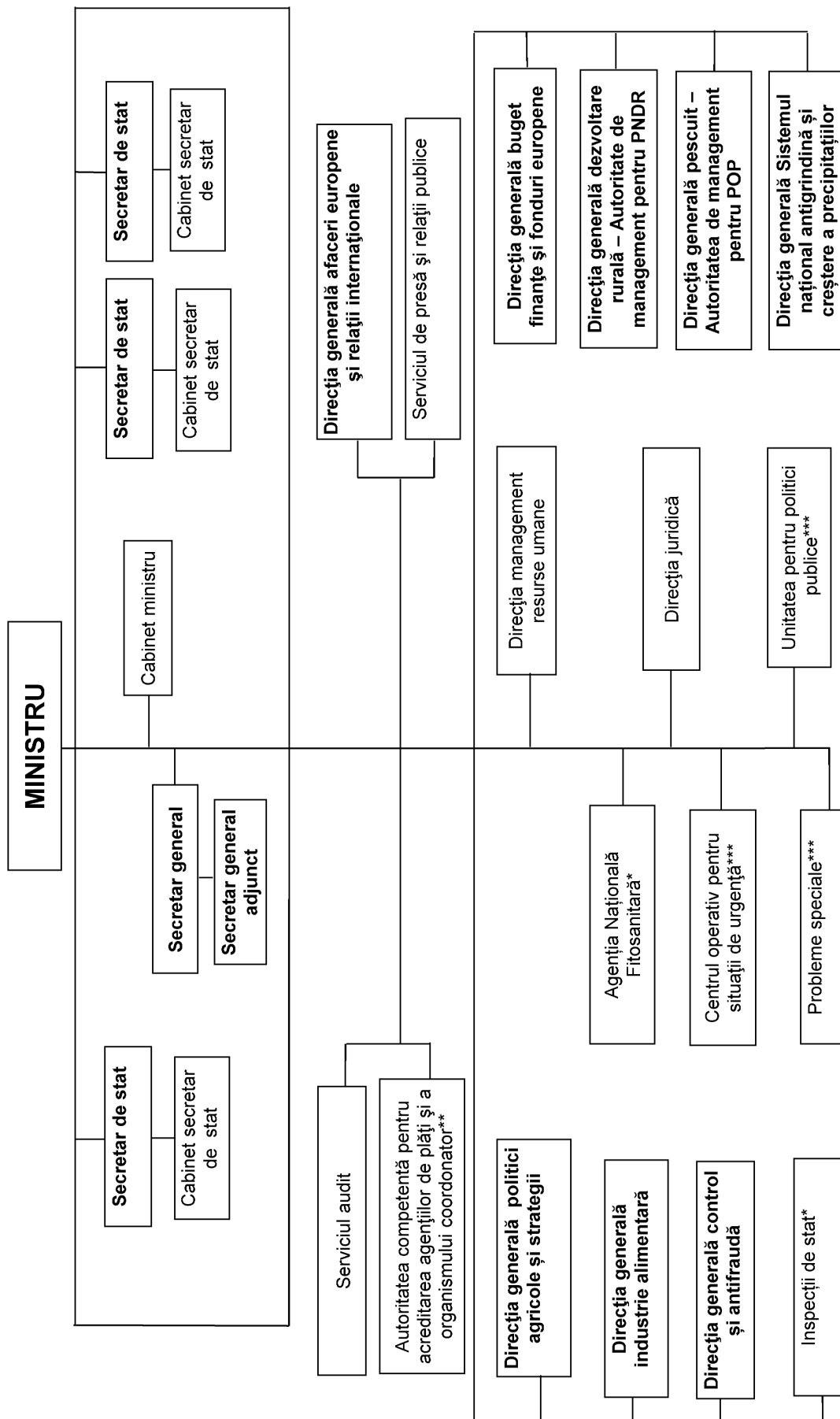
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mariana Câmpeanu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
 a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

Numărul maxim de posturi = 707, exclusiv demnitarilor și cabinetul ministrului

* Se organizează la nivel de direcție.

** Se organizează la nivel de serviciu.

*** Se organizează la nivel de compartiment.

1 Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 975/2011 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2011—2012 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 975/2011 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2011—2012 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 30 mai 2012.
Nr. 559.

ANEXĂ
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 975/2011)

Ajutoarele de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2011—2012 și suma totală alocată acestor ajutoare de stat

Nr. crt.	Specificare	Denumirea ajutorului de stat	Perioada pentru care se acordă ajutorul de stat	Suma totală alocată fiecărei perioade — mii lei —
1.	Activități de dezvoltare rurală — realizarea angajamentelor referitoare la agromediu și bunăstarea animalelor [art. 4 lit. s) pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	Realizarea angajamentelor asumate în favoarea bunăstării păsărilor	16 octombrie 2011— 15 octombrie 2012	291.080
		Realizarea angajamentelor asumate în favoarea bunăstării și protecției porcinelor	16 octombrie 2011— 15 octombrie 2012	235.400
2.	Ajutoare pentru sectorul creșterii animalelor [art. 10 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	În sectorul creșterii animalelor, pentru colectarea cadavrelor de animale	1 octombrie 2011— 30 septembrie 2012	5.815
3.	Aplicarea Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității sub formă de rambursare	Ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură	1 octombrie 2011— 30 septembrie 2012	290.995
4.	Plata primelor de asigurare [art. 10 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	Plata primelor de asigurare	1 ianuarie 2012— 31 decembrie 2012	22.549
5.	Ajutoare pentru sectorul creșterii animalelor [art. 10 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare]	Ajutoare de stat destinate acoperirii costurilor legate de întocmirea și menținerea registrului genealogic și de determinarea calității genetice a raselor de animale	1 ianuarie 2012— 31 decembrie 2012	21.000
TOTAL :				866.839

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea ghidurilor cu recomandări privind achiziționarea de calculatoare, echipamente de copiere/imprimare și echipamente și servicii pentru iluminatul public, prin licitație publică, pe bază de criterii de eficiență energetică

În baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.428/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, cu completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 13 lit. p) din Ordonanța Guvernului nr. 22/2008 privind eficiența energetică și promovarea utilizării la consumatorii finali a surselor regenerabile de energie, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul cu recomandări privind achiziționarea de calculatoare, prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Ghidul cu recomandări privind achiziționarea de echipamente de copiere/imprimare, prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Se aprobă Ghidul cu recomandări privind achiziționarea prin licitație publică a echipamentelor și serviciilor

pentru iluminatul public, prevăzut în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei și persoanele fizice și juridice a căror activitate intră sub incidența prevederilor prezentei reglementări duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Iulius Dan Plaveti

București, 2 martie 2012.
Nr. 8.

ANEXA Nr. 1

GHID

cu recomandări privind achiziționarea de calculatoare

În conformitate cu legislația în vigoare în domeniul achizițiilor publice, având în vedere prevederile secțiunilor I și II ale anexei C la Acordul dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Comunitatea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 381 din 28 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare

1. Grupul de produse cărora i se adresează

Produsele cărora li se aplică aceste recomandări sunt:

- computere și aprovizionare;
- hardware;
- piese de computer, accesorii și aprovizionare.

2. Recomandări pentru planificarea achiziției publice

La procurarea de computere trebuie să se țină seama de necesitățile interne și externe ale consumatorului. Durabilitatea poate fi introdusă în acest stadiu prin luarea în considerare a necesității reale de achiziționare sau prin analizarea unei variante mai convenabile. Referitor la recomandări posibile pentru grupul de produse hardware, consumatorul trebuie să țină seama de:

a) perspectivele dezvoltării activității organizației, cum ar fi creșterea în „telecommuting” (a lucra de acasă) și schimbări în cadrul biroului, cum ar fi crearea unor stații de lucru flexibile. Schimbări rapide în organizație reclamă posturi de lucru flexibile și sisteme de lucru;

b) posibilitatea mării hardware-ului și sau a softului în viitor. Anumite tendințe sau schimbări în organizație pot conduce la schimbarea aplicațiilor de software sau hardware utilizate. Trebuie procurate sisteme cu suficientă capacitate de extindere. NOTĂ: Este mult mai dificil de extins sau adăugat hardware la un laptop;

c) procurarea de laptopuri în locul computerelor de birou și al monitoarelor atunci când problema îmbunătățirii este mai puțin presantă. Un laptop mediu consumă cu 50% până la 80% mai puțină energie decât un computer de birou plus monitor. În plus, cantitatea de materie primă utilizată pentru producere este mai mică;

d) procurarea de monitoare de tip LCD în locul celor de tip CRT. Un monitor mediu de tip LCD consumă cu aproximativ 50% mai puțină energie decât un monitor convențional de tip CRT. Mai mult, un monitor de tip LCD necesită mai puțină materie primă pentru a fi produs;

e) faptul de a nu procura monitoare cu diagonală mare, decât dacă situația o impune. Costurile de achiziție a unui monitor cu diagonală de 15 inci sunt cu 30% mai mici decât pentru unul cu diagonală de 17 inci. Mai mult, consumul de energie este cu aproximativ 25—30% mai redus la un monitor de 15 inci decât la unul de 17 inci.

Atât planificarea achiziției, cât și organizarea procesului de achiziție se vor face în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul achizițiilor publice.

3. Specificații tehnice

3.1. Specificații tehnice pentru computere

Computerele de birou și laptopurile trebuie să satisfacă criteriile pentru calculatoare, versiunea 4.0, din data de 20 iulie

2007, secțiunile 3 și 4 din „Specificații tehnice pentru calculatoare în programul Energy Star”.

Dacă calculatoarele sunt etichetate cu tipul de etichetă Energy Star, versiunea 4.0, datată 20 aprilie 2007, se consideră că îndeplinesc cerințele minime.

3.1.1. Notă pentru cumpărători

Energy Star este un program internațional pentru etichetarea voluntară a aparaturii eficiente energetic, stabilit de Agenția pentru Protecția Mediului din Statele Unite ale Americii (EPA) în anul 1992. Uniunea Europeană participă la programul Energy Star pe secțiunea echipamentelor de birou, în baza unui acord cu Guvernul Statelor Unite ale Americii.

Criteriile Energy Star pentru computere au fost stabilite în anul 2006 printr-un document intitulat „Specificații tehnice pentru calculatoare în programul Energy Star”. Aceste criterii au intrat efectiv în vigoare la data de 20 iulie 2007.

Echipamentele având eticheta Energy Star se găsesc în baza de date Energy Star (www.eu-energystar.org). Această bază de date poate fi utilizată pentru a verifica dacă echipamentul respectiv are eticheta Energy Star și dacă îndeplinește astfel specificațiile tehnice.

3.2. Specificații tehnice pentru monitoare

Monitoarele achiziționate trebuie să respecte criteriile Energy Star pentru monitoare, versiunea 4.0, din data de 1 ianuarie 2006, capitolele 3 și 4 din „Specificații tehnice pentru monitoare de calculator în programul Energy Star”.

Dacă monitoarele sunt etichetate Energy Star, versiunea 4.0, din data de 1 ianuarie 2006, se consideră că îndeplinesc aceste criterii.

3.2.1. Notă pentru cumpărători

Energy Star este un program internațional pentru etichetarea voluntară a aparaturii eficiente energetic, stabilit de Agenția pentru Protecția Mediului din Statele Unite ale Americii (EPA) în anul 1992. Uniunea Europeană participă la programul Energy Star pe secțiunea echipamentelor de birou, în baza unui acord cu Guvernul Statelor Unite ale Americii.

Criteriile Energy Star pentru monitoare au fost stabilite în anul 2006 și au fost încorporate într-un document intitulat „Specificații tehnice pentru monitoare de calculator în programul Energy Star”. Aceste criterii au intrat efectiv în vigoare la data de 1 ianuarie 2006.

Echipamentele având eticheta Energy Star se găsesc în baza de date Energy Star (www.eu-energystar.org). Această bază de date poate fi utilizată pentru a verifica dacă echipamentul respectiv are eticheta Energy Star și dacă îndeplinește astfel specificațiile tehnice.

4. Utilizarea echipamentului/echipamentelor

Odată licitația încheiată și desemnat câștigătorul, produsul sau serviciul achiziționat trebuie utilizat într-un mod cât mai eficient. Pentru această categorie de produse, câteva puncte importante ar fi:

4.1. Mărirea duratei de viață

Durata medie de viață a unui computer în Uniunea Europeană este de aproximativ 6 ani. Datorită faptului că noile procesoare consumă mai multă energie decât cele vechi (de exemplu, un computer cu un procesor 486 consumă aproximativ 60 W în timpul funcționării, în timp ce unul cu un procesor de tip Pentium 4 consumă dublu, aproximativ 120 W), este mult mai benefic, cel puțin din punctul de vedere al mediului, a prelungi durata de viață a unui computer cât mai mult posibil, atât timp cât nu sunt utilizate ca servere.

4.2. Utilizarea eficientă din punct de vedere energetic

Personalul trebuie încurajat să utilizeze computerele cât mai eficient energetic, limitând timpul de sleep-mode al computerelor pe perioada cât acestea nu sunt utilizate. Oprirea totală a computerelor, de exemplu pe durata mesei de prânz, a întâlnirilor sau după programul de lucru, conduce la economii de energie. Acest lucru trebuie comunicat utilizatorilor.

4.3. Încurajarea refolosirii echipamentelor

Este important să se încurajeze acest concept în cadrul întregii organizații atunci când computerele sunt aruncate sau când există un surplus de computere într-un anumit departament. În caz de reorganizare sau schimbări de personal, un surplus de computere poate apărea în anumite departamente. Conducătorii și personalul trebuie încurajați să identifice aceste surplusuri cât mai repede pentru ca alții să beneficieze de aceste computere.

4.4. Managementul energetic

Prin stabilirea unor opțiuni corecte din punctul de vedere al managementului energetic se exploatează potențialul de economie de energie al produselor cumpărate. Website-ul Uniunii Europene Energy Star conține idei utile privind managementul consumului de energie al computerelor și monitoarelor (www.eu-energystar.org).

4.5. Limitarea utilizării screensaverelor

Screensaverule au fost create pentru a preveni arderea monitoarelor. Oricum, cu monitoarele din prezent acest lucru este imposibil. Mișcările imaginilor din screensaver, în special cele 3D animate, consumă mai multă energie decât, de exemplu, un text afișat pe ecran.

4.6. Eliminarea responsabilă

Computerele înlocuite pot fi trimise diverselor companii care îmbunătățesc computere vechi pentru școli sau pentru organizații interne ori internaționale mai puțin dotate cu astfel de echipamente. Numai computerele care sunt funcționale trebuie îmbunătățite.

Termeni tehnici pentru computere și monitoare:

a) *computer de birou*: un computer cu o unitate de bază concepută pentru a rămâne în același loc, deseori pe un birou sau pe podea. Computerele de birou nu sunt concepute pentru a fi portabile și folosesc un monitor, o tastatură și un mouse externe. Computerele de birou sunt concepute pentru o gamă largă de aplicații casnice și de birou;

b) *laptop*: un computer conceput special pentru a fi portabil și pentru a putea funcționa un timp îndelungat cu sau fără o conexiune directă la o sursă de curent alternativ. Laptopurile trebuie echipate cu un ecran integrat și trebuie să poată funcționa pe baza unei baterii integrate sau a altei surse portabile de alimentare. Pe lângă aceasta, majoritatea laptopurilor folosesc o sursă de alimentare externă și au tastatură și dispozitiv de indicare integrate. Laptopurile sunt de obicei proiectate pentru a oferi aceleași funcții precum computerele de birou, inclusiv executarea de softuri cu funcții similare celor utilizate de computerele de birou. În sensul prezentei specificații, sistemele de cuplare sunt considerate accesorii. Tăblițele electronice, care pot utiliza ecrane tactile împreună cu sau în loc de alte periferice de intrare, sunt considerate laptopuri în sensul prezentei specificații;

c) *ecranul computerului (monitor)*: un ecran de afișare și componentele sale electronice conexe, integrate într-o structură unică separată sau încorporată în computer (de exemplu, în cazul laptopului sau al unui computer integrat), care poate afișa informațiile de ieșire generate de un computer prin unul sau mai multe canale, precum VGA, DVI, Display Port și/sau IEEE 1394. Tehnologia de afișare poate, de exemplu, să utilizeze tuburi cu raze catodice (CRT) și ecrane cu cristale lichide (LCD);

d) *screensaver*: modul de veghe al ecranului configurat să se activeze după o perioadă de inactivitate a utilizatorului de maximum 15 minute.

e) *sleep-mode*: o stare cu consum redus de putere, în care computerul poate intra în mod automat după o perioadă de inactivitate sau în urma unei acțiuni manuale. Un computer care poate intra în starea de veghe poate fi reactivat rapid prin intermediul unor conexiuni de rețea sau al unor periferice ale interfeței cu utilizatorul, cu o întârziere de ≤ 5 secunde între inițierea reactivării și momentul în care sistemul redevine pe deplin operațional, inclusiv afișarea pe ecran;

f) *inch*: unitate de măsură egală cu 2,54 centimetri.

GHID

cu recomandări privind achiziționarea de echipamente de copiere/imprimare

În conformitate cu legislația în vigoare în domeniul achizițiilor publice, având în vedere prevederile secțiunii III a anexei C la Acordul dintre Guvernul Statelor Unite ale Americii și Comunitatea Europeană privind coordonarea programelor de etichetare referitoare la eficiența energetică a echipamentelor de birou, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 381 din 28 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare

1. Grupul de produse căruia i se adresează

Produsele cărora li se aplică aceste recomandări cuprind:

- a) imprimante (alb-negru și color);
- b) copiatoare;
- c) faxuri;
- d) echipamentele care combină cel puțin două din următoarele funcții: imprimare, copiere, fax sau scanare.

Nu fac obiectul acestui document mașinile de francat corespondența și scanerele.

2. Recomandări pentru planificarea achiziției publice

La procurarea de echipamente de imprimare/copiere sau la organizarea de licitații trebuie să se țină seama de necesitățile interne și externe ale consumatorului. Durabilitatea poate fi introdusă în acest stadiu prin luarea în considerare a necesității reale de achiziționare sau prin analiza unei variante mai convenabile. Recomandări posibile pentru grupul de produse de imprimare, copiere etc. pot fi:

a) analiza necesităților legate de activitățile de imprimare și copiere. Realizarea unei prognoze a activității instituției, reflectată în necesarul activității de imprimare/copiere. Această statistică se poate realiza prin monitorizarea activității din interior sau poate fi o componentă a activității de mentenanță;

b) alegerea unui echipament care să corespundă cel mai bine necesităților de imprimare/copiere. Alegerea echipamentului de copiere/imprimare depinde în general de numărul de copii/imprimări făcute. Instalarea de echipamente performante, capabile să realizeze o cantitate mare de copii, în locuri unde acest lucru nu este necesar reprezintă un consum de energie nejustificat. Utilizarea unui echipament pentru a face mai multe copii decât este proiectat să facă conduce la reparații și înlocuire prematură;

c) alegerea de imprimante/copiatoare pretabile la diferite tipuri de hârtie. Imprimantele/copiatoarele care utilizează mai mult de un anumit tip de hârtie permit utilizarea tipului de hârtie potrivit scopului imprimării. Acest lucru permite utilizarea echipamentului în cel mai corect mod (prietenos cu mediul înconjurător);

d) optarea pentru sisteme centralizate de imprimare/copiere. Prin alegerea unei/unui imprimante/copiator care să lucreze în mod centralizat pentru o anumită locație se reduce numărul de echipamente necesar. Acest lucru va reduce cantitatea de materie primă și pierderile (inclusiv tonerul utilizat). Un echipament mai mare folosit de mai mulți utilizatori consumă mai puțină energie decât mai multe echipamente mici;

e) alegerea de imprimante/copiatoare și echipamente multifuncționale care sunt dotate cu sistem automat de operare față-verso. Schimbarea sistemului de imprimare/copiere de la o singură față la față-verso conduce la o economie de aproximativ 30% de hârtie (acest lucru nu este valabil pentru faxuri);

f) alegerea de echipamente multifuncționale. Un echipament multifuncțional sau un echipament de genul „totul într-unul singur” utilizează cu până la 50% mai puțină energie decât o imprimantă, copiator, scanner sau fax luate separat, ceea ce conduce implicit la costuri mai reduse. Un exemplu în acest sens, care se poate consulta pe www.eu-energystar.org, este următorul: un departament de 100 de persoane poate economisi până la 2.000 dolari americani/an la factura de energie electrică (la un preț de 0,18 dolari americani/KWh) prin înlocuirea a 8 imprimante la nivel departamental, 24 de imprimante la nivel

de punct de lucru și 12 faxuri prin 8 echipamente multifuncționale imprimare/copiere;

g) utilizarea, dacă este posibil, de echipamente recondiționate și modernizate. Practica curentă arată că acest tip de echipamente nu este inferior în termeni calitativi și nu necesită mai multă întreținere decât cele noi.

3. Specificații tehnice**3.1. Specificații tehnice pentru sistemele de copiere/imprimare**

Sistemele de copiere/imprimare trebuie să satisfacă criteriile Energy Star pentru echipamentele de birou, intrate în vigoare din data de 1 iulie 2009, secțiunile 3 și 4 din „Specificații tehnice pentru echipamentele de copiere/imprimare în programul Energy Star”.

Dacă sistemele de copiere sunt etichetate cu tipul de etichetă Energy Star, versiunea 1.0, datată 1 aprilie 2007, se consideră că îndeplinesc specificațiile tehnice minime.

3.1.1. Notă pentru cumpărători

Energy Star este un program internațional pentru etichetarea voluntară a aparatului eficient energetic, stabilit de Agenția pentru Protecția Mediului din Statele Unite ale Americii (EPA) în anul 1992. Uniunea Europeană participă la programul Energy Star pe secțiunea echipamentelor de birou, în baza unui acord cu Guvernul Statelor Unite ale Americii.

Criteriile Energy Star pentru echipamentele de copiere/imprimare au fost stabilite în anul 2007 și modificate în 2009, printr-un document intitulat „Specificații tehnice pentru echipamentele de copiere/imprimare în programul Energy Star”. Aceste criterii au intrat în vigoare efectiv în data de 1 aprilie 2007.

Echipamentele având eticheta Energy Star se găsesc în baza de date Energy Star (www.eu-energystar.org). Această bază de date poate fi utilizată pentru a verifica dacă echipamentul respectiv are eticheta Energy Star și dacă îndeplinește astfel specificațiile tehnice.

4. Utilizarea echipamentului/echipamentelor

Odată licitația încheiată și desemnat câștigătorul, produsul sau serviciul achiziționat trebuie utilizat într-un mod cât mai eficient. Pentru această categorie de produse, câteva puncte importante ar fi:

4.1. Stabilirea setărilor corecte pentru echipamentul utilizat

Este important să se verifice ca în timpul instalării furnizorul de echipamente să stabilească ca funcțiile echipamentului să funcționeze cât mai eficient posibil (inclusiv modul „sleep”). De asemenea, trebuie setat echipamentul să funcționeze în modul de copiere/imprimare față-verso.

4.2. Încurajarea utilizatorilor acestor echipamente să le utilizeze cât mai eficient

Personalul trebuie încurajat să utilizeze echipamentele de copiere/imprimare cât mai eficient energetic, limitând timpul de „sleep” al acestora pe perioada cât acestea nu sunt utilizate. Oprirea totală a echipamentelor, în special a celor de capacitate mare, de exemplu, pe durata mesei de prânz, a întâlnirilor sau după programul de lucru, conduce la economii de energie. În mod special copiatoarele mari (90—100 de pagini alb-negru/minut) consumă energie chiar și în modul oprit. Aceasta este cu 95—97% mai mică decât energia consumată în modul „sleep”. Acest lucru trebuie comunicat utilizatorilor.

4.3. Utilizarea unei întrețineri corespunzătoare

O întreținere corespunzătoare și periodică previne accidentele în funcționare și emisiile de substanțe nocive.

4.4. Utilizarea imprimării/copierii față-verso prin utilizarea unor tăvi diferite (în legătură cu alegerea corectă a hârtiei)

Trebuie utilizate diferite tăvi pentru încărcarea hârtiei, astfel încât utilizatorul să poată decide ce hârtie va utiliza pentru imprimare/copiere, în funcție de natura documentului imprimat/copiat.

Termeni tehnici pentru echipamentele de imprimare/copiere

— *modul „sleep”*: O stare cu consum redus de putere, în care computerul poate intra în mod automat după o perioadă de inactivitate sau în urma unei acțiuni manuale. Un computer care poate intra în starea de veghe poate fi reactivat rapid prin intermediul unor conexiuni de rețea sau al unor periferice ale interfeței cu utilizatorul, cu o întârziere de ≤ 5 secunde între inițierea reactivării și momentul în care sistemul redevine pe deplin operațional, inclusiv afișarea pe ecran.

ANEXA Nr. 3

G H I D**cu recomandări privind achiziționarea prin licitație publică a echipamentelor și serviciilor pentru iluminatul public****1. Grupul de produse cărui i se adresează**

Grupul de produse cuprinde lămpi, piese de schimb, precum și serviciile necesare instalării, managementului și întreținerii instalațiilor de iluminat public.

Domeniile-țintă cărora li se aplică aceste recomandări sunt:

- a) drumurile principale;
- b) drumurile secundare și rezidențiale;
- c) zonele publice și comerciale.

Cele mai importante obiective ale iluminatului public, în absența luminii naturale suficiente, sunt:

a) creșterea siguranței pe drumurile principale, secundare și rezidențiale;

b) asigurarea unui iluminat plăcut, odihnitor în zonele comerciale, dar și creșterea siguranței cetățeanului în zonele publice: parcuri, zone de promenadă etc.).

2. Recomandări pentru planificarea achiziției publice

La procurarea echipamentelor pentru iluminat public sau la organizarea de licitații trebuie să se țină seama de necesitățile beneficiarului. Durabilitatea poate fi introdusă în acest stadiu prin luarea în considerare a necesității reale de achiziționare sau prin analizarea unei variante mai convenabile. Recomandări posibile pot fi:

- a) un mod realist de a privi costurile iluminatului public;
- b) analiza pertinentă a necesităților clientului;
- c) alegerea celei mai economice soluții pentru specificația tehnică cerută (nivelul de iluminare cerut);
- d) analiza pertinentă atât a investiției inițiale, cât și a costurilor privind funcționarea.

În faza pregătitoare a investiției trebuie luate în considerare costurile privind proiectarea, aprovizionarea și instalarea.

Pentru exploatare trebuie avute în vedere costurile cu energia și cele cu întreținerea (înlocuirea, eliminarea sau reciclarea produsului).

Există posibilitatea optimizării investiției prin costuri minime, având la bază valoarea echipamentelor achiziționate.

Principalele metode de reducere a investiției sunt:

- a) utilizarea unui aranjament lateral sau central;
- b) creșterea distanței dintre corpurile de iluminat (unde este cazul și posibil);
- c) alegerea unor corpuri de iluminat cu eficiență energetică ridicată;
- d) instalarea corpurilor de iluminat direct pe stâlp;
- e) respectarea normelor de iluminat M1 — M5;
- f) asigurarea unui raport optim între consumul de energie și nivelul optim de iluminare.

Prin aplicarea acestor principii costul investiției se poate reduce cu aproximativ 10—15%, luând în considerare și prețurile de piață ale echipamentelor.

Referitor la costul întreținerii, care poate reprezenta până la 20% din costul investiției, acesta depinde de:

- a) costul aparatului înlocuit multiplicat cu frecvența înlocuirii lui;
- b) costul corpurilor de iluminat înlocuite multiplicat cu frecvența înlocuirii acestora;

c) gradul de protecție al compartimentului optic și frecvența curățării difuzorului;

d) verificarea de siguranță și înlocuirea componentelor electrice.

Un element extrem de important îl reprezintă prețul energiei electrice și implicit factura de energie, a cărei reducere trebuie să constituie o preocupare permanentă a celor care gestionează sistemul de iluminat. O modalitate de reducere a consumului de energie o constituie alegerea unei soluții tehnice cât mai adecvate:

- a) o spațiere cât mai mare;
- b) clasificarea străzilor conform normativelor internaționale și stabilirea parametrilor lumino-tehnici în funcție de această clasificare;

c) reducerea nivelului de iluminare pe durata orelor cu trafic redus — prin reducerea tensiunii de alimentare cu 10% se poate obține o diminuare a fluxului luminos cu 10% și o scădere a puterii absorbite cu 20%. Aplicarea acestei măsuri poate conduce la o scădere a consumului de energie cu 10% pe durata unui an;

d) adoptarea de măsuri vizând reducerea prețului unitar pe KWh (lei/KWh), în special prin negocierea unui tarif redus, având în vedere consumul pe durata nopții;

e) utilizarea surselor economice (înlocuirea surselor cu vapori de mercur cu cele cu vapori de sodiu sau lămpi fluorescente);

f) utilizarea corpurilor de iluminat cu element optic reglabil, continuu și de înaltă calitate (puritate, geometrie, material);

g) introducerea telegestiunii (unde este posibil).

2.1. Criterii de calitate a iluminatului public

Criteriile de calitate și cantitate ale iluminatului sunt stabilite prin standardul românesc SR 13433 și normele europene CIE (de exemplu, Regulamentul CE nr. 245/2009 al Comisiei din 18 martie 2009 de implementare a Directivei 2005/32/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele de proiectare ecologică aplicabile lămpilor fluorescente fără balast încorporat, lămpilor cu descărcare de intensitate ridicată, precum și balasturilor și corpurilor de iluminat compatibile cu aceste lămpi și de abrogare a Directivei 2000/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului).

Indicatorii reglementați prin aceste normative sunt:

- a) nivelul de luminanță a suprafeței drumului sau iluminarea (după caz);
- b) uniformitatea acestei luminanțe/iluminări;
- c) limitarea orbirii cauzate de sistemul de iluminat (orbire de incapacitate și de disconfort).

2.2. Indicatorii de performanță

Indicatorii de performanță stabilesc condițiile pe care trebuie să le îndeplinească operatorii serviciului de iluminat, ținând cont de:

- a) continuitatea cantitativă și calitativă;
- b) adaptabilitatea continuă în timp și spațiu la cerințele comunității;

c) satisfacerea judicioasă, echitabilă și nepreferențială a tuturor membrilor comunității, ca beneficiari ai serviciului de iluminat;

d) respectarea standardelor minimale privind iluminatul public.

Indicatorii de performanță caracterizează următoarele activități:

a) calitatea și eficiența serviciului de iluminat;
b) măsurarea, facturarea și încasarea contravalorii serviciului efectuat;

c) îndeplinirea prevederilor din contract cu privire la calitatea serviciului prestat;

d) creșterea gradului de siguranță.

2.3. Indicatorii de performanță generali

Indicatorii de performanță generali sunt:

a) timpul de rezolvare a sesizărilor;
b) numărul aprinderilor:
— în afara programului normal de funcționare, fără acordul utilizatorului;
— accidentale, în afara programului de funcționare.

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a filialelor Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România

În temeiul art. 7 alin. (3) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor și al art. 8 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012,

Conferința națională a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a filialelor Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Marian Petre

București, 19 mai 2012.
Nr. 4.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare a filialelor Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România

Art. 1. — Filialele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, denumită în continuare *Uniunea*, sunt înființate prin hotărâre a Conferinței naționale a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, denumită în continuare *Conferința națională*, la propunerea Consiliului director al Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, denumit în continuare *Consiliul director*.

Art. 2. — Filialele pot fi organizate în fiecare județ și în municipiul București sau pot fi constituite filiale care cuprind membri din mai multe județe.

Art. 3. — Patrimoniul filialei se constituie pe baza sumelor alocate din bugetul Uniunii care sunt aprobate de către Consiliul director.

Art. 4. — Filiala are următoarele atribuții:

a) asigură promovarea pe plan local a standardelor de evaluare obligatorii pentru membrii Uniunii, a principiilor, metodelor și tehnicilor de evaluare;

b) contribuie la strângerea legăturilor dintre Uniune și membrii săi prin facilitarea accesului direct al acestora la sursele de informare și documentare puse la dispoziție de către Uniune, precum și prin alte mijloace.

Art. 5. — Organele de conducere ale filialei sunt: adunarea generală a filialei, consiliul filialei și președintele filialei.

Art. 6. — (1) Adunarea generală a filialei este formată din membrii titulari ai Uniunii care au domiciliul în circumscripția teritorială a filialei, respectiv pe raza județelor în care se organizează și funcționează filiala sau pe raza municipiului București, după caz.

(2) Adunarea generală a filialei se întrunește o dată pe an sau ori de câte ori este nevoie, la convocarea consiliului filialei. Termenul de reunire a adunării generale nu poate fi stabilit mai devreme de 30 de zile de la data publicării convocării într-un ziar de răspândire națională. Dacă la prima convocare adunarea generală nu poate fi ținută din cauza lipsei cvorumului, a doua convocare se poate fixa după minimum o oră de la data primei convocări.

(3) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale a filialei, la prima convocare este necesară prezența a jumătate plus unu din numărul evaluatorilor autorizați cu drept de vot din cadrul filialei, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți.

(4) La a doua convocare, adunarea generală a filialei poate să delibereze oricare ar fi numărul celor prezenți, iar hotărârile se adoptă cu votul majorității participanților.

(5) Adunarea generală a filialei este condusă de președintele filialei sau, în lipsa acestuia, de vicepreședinte.

Art. 7. — (1) La adunarea generală a filialei participă un reprezentant al Consiliului director, nominalizat de către acesta.

(2) Reprezentantul Consiliului director la adunarea generală a filialei nu poate face parte din Consiliul filialei și nu are drept de vot.

Art. 8. — Fiecare participant la adunarea generală a filialei are dreptul la un vot.

Art. 9. — Adunarea generală are următoarele atribuții:

a) alege și revocă membrii consiliului filialei, cu respectarea prevederilor art. 13;

b) alege delegații care vor reprezenta filiala la Conferința națională;

c) aprobă raportul de activitate al consiliului filialei;

d) aprobă organigrama filialei;

e) supune aprobării înființarea de subunități fără personalitate juridică în județele componente;

f) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Conferința națională.

Art. 10. — Adunările generale ale filialelor în care sunt alese consiliile filialelor și sunt desemnați delegații la Conferința națională vor avea loc cu cel mult două luni înaintea datei Conferinței naționale care alege membrii Consiliului director.

Art. 11. — Consiliul filialei este compus din 9 membri și are următoarea structură:

a) președintele filialei;

b) vicepreședintele filialei, care este viitorul președinte al filialei;

c) fostul președinte al filialei, imediat anterior președintelui filialei;

d) alți 6 membri.

Art. 12. — Mandatul membrilor consiliului filialei este de 2 ani, cu începere de la data adunării generale a filialei în care aceștia au fost aleși.

Art. 13. — În cazul în care o filială se constituie din membri titulari ai Uniunii cu domiciliu în județe diferite, consiliul filialei respective va cuprinde cel puțin un reprezentant din fiecare județ.

Art. 14. — Consiliul filialei are următoarele atribuții:

a) propune Consiliului director programul anual de pregătire continuă a membrilor Uniunii din raza filialei;

b) propune Consiliului director programul anual de desfășurare a manifestărilor profesionale din raza filialei, cum ar fi consfătuiri, conferințe, colocvii sau altele asemenea;

c) desemnează persoane din cadrul filialei care să facă parte din grupurile de lucru înființate de către Consiliul director și din comisiile Uniunii, la solicitarea Consiliului director;

d) propune spre aprobare Consiliului director bugetul filialei, execuția bugetară și situațiile financiare ale filialei;

e) duce la îndeplinire hotărârile Conferinței naționale și ale Consiliului director referitoare la activitatea filialei;

f) prezintă adunării generale a filialei raportul de activitate al consiliului filialei.

Art. 15. — O persoană poate fi aleasă membru al consiliului filialei pentru cel mult două mandate consecutive.

Art. 16. — (1) Mandatul de membru al primului consiliu al filialei încetează la data următoarei adunări generale de alegeri din filială care precedă Conferința națională de alegeri a Consiliului director.

(2) Dacă durata mandatului de membru în primul consiliu al filialei este mai mică de 18 luni, atunci acest mandat nu se ia în considerare la calcularea celor două mandate prevăzute la art. 15.

Art. 17. — Membrii consiliului filialei participă de drept la Conferința națională.

Art. 18. — (1) Membrii consiliului filialei sunt aleși dintre participanții cu drept de vot la adunarea generală a filialei, care candidează separat pe fiecare funcție, cu excepția funcției de președinte al filialei. Funcția de președinte al filialei este ocupată de vicepreședintele în exercițiu, la 2 ani de la alegerea sa în această din urmă funcție. În sensul prezentului regulament, fostul președinte al filialei este președintele filialei care și-a încheiat mandatul.

(2) Membrii consiliului filialei nu își pot exercita drepturile și atribuțiile prin reprezentare.

Art. 19. — La prima adunare generală de alegeri în filiale se aleg atât președintele, cât și vicepreședintele filialei.

Art. 20. — Membrii consiliului filialei și delegații filialei la Conferința națională sunt aleși în conformitate cu procedura de alegeri aprobată prin hotărâre a Consiliului director.

Art. 21. — Funcția de președinte al filialei va fi ocupată de vicepreședintele filialei, la 2 ani de la alegerea sa în această din urmă funcție.

Art. 22. — Persoana care a exercitat funcția de președinte al filialei nu mai poate candida pentru un nou mandat de vicepreședinte al filialei decât după expirarea unei perioade de 2 ani de la încheierea mandatului.

Art. 23. — Președintele filialei are următoarele atribuții:

a) semnează situațiile financiare ale filialei, angajează patrimoniul filiala și răspunde de execuția bugetului de venituri și cheltuieli al filialei;

b) conduce lucrările adunării generale a filialei și lucrările consiliului filialei;

c) reprezintă filiala în relațiile cu Uniunea și cu terții.

Art. 24. — La stabilirea numărului de reprezentanți ai fiecărei filiale la Conferința națională se ia în considerare numărul total al membrilor titulari ai Uniunii care au domiciliul în circumscripția teritorială a filialei respective, fără a se lua în calcul membrii Consiliului director în exercițiu și foștii președinți, iar pentru numărul astfel rezultat se desemnează câte un reprezentant la 20 de membri titulari.

Art. 25. — Nu pot fi desemnați reprezentanți la Conferința națională sau membri ai organelor de conducere ale filialei și nu au drept de vot evaluatorii autorizați a căror calitate de membru titular al Uniunii este suspendată la data adunării generale a filialei sau membrii stagiați, membrii inactivi și membrii de onoare.

Art. 26. — Situațiile financiare ale filialei sunt auditate de către auditorul financiar care auditează și situațiile financiare ale Uniunii.

Art. 27. — Prima adunare generală a filialei este convocată de Consiliul director în termen de cel mult două luni de la data înființării filialei. În cadrul acesteia se aleg primul consiliu al filialei și delegații la prima Conferința națională care va avea loc după înființarea filialei.

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea înființării unor filiale ale Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România**

În temeiul art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor și al art. 8 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012,

Conferința națională a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se înființează Filiala Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România „Nord-Est”, care grupează membrii titulari ai Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, denumită în continuare *Uniunea*, cu domiciliul în județele Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava și Vaslui.

(2) Filiala Uniunii „Nord-Est” are sediul în municipiul Iași.

Art. 2. — (1) Se înființează Filiala Uniunii „Sud-Est”, care grupează membrii titulari ai Uniunii cu domiciliul în județele Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Vrancea și Tulcea.

(2) Filiala Uniunii „Sud-Est” are sediul în municipiul Constanța.

Art. 3. — (1) Se înființează Filiala Uniunii „Sud”, care grupează membrii titulari ai Uniunii cu domiciliul în județele Argeș, Călărași, Dâmbovița, Giurgiu, Ialomița, Prahova și Teleorman.

(2) Filiala Uniunii „Sud” are sediul în municipiul București.

Art. 4. — (1) Se înființează Filiala Uniunii „Sud-Vest”, care grupează membrii titulari ai Uniunii cu domiciliul în județele Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea.

(2) Filiala Uniunii „Sud-Vest” are sediul în municipiul Craiova.

Art. 5. — (1) Se înființează Filiala Uniunii „Vest”, care grupează membrii titulari ai Uniunii cu domiciliul în județele Arad, Caraș-Severin, Hunedoara și Timiș.

(2) Filiala Uniunii „Vest” are sediul în municipiul Timișoara.

Art. 6. — (1) Se înființează Filiala Uniunii „Nord-Vest”, care grupează membrii titulari ai Uniunii cu domiciliul în județele Bihor, Bistrița-Năsăud, Cluj, Sălaj, Satu Mare și Maramureș.

(2) Filiala Uniunii „Nord-Vest” are sediul în municipiul Cluj-Napoca.

Art. 7. — (1) Se înființează Filiala Uniunii „Centru”, care grupează membrii titulari ai Uniunii cu domiciliul în județele Alba, Brașov, Covasna, Harghita, Mureș și Sibiu.

(2) Filiala Uniunii „Centru” are sediul în municipiul Brașov.

Art. 8. — (1) Se înființează Filiala Uniunii „București”, care grupează membrii titulari ai Uniunii cu domiciliul în municipiul București și în județul Ilfov.

(2) Filiala Uniunii „București” are sediul în municipiul București.

Art. 9. — Filialele prevăzute la art. 1—8 se vor organiza și vor funcționa în conformitate cu Regulamentul de organizare și funcționare a filialelor Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale nr. 4/2012.

Art. 10. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Marian Petre

București, 19 mai 2012.

Nr. 5.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 597389